

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

VIII S. Dagobertvs Rex Francorum habitus, an filius S. Sigeberti? an
Dagobertvs I?

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

S. DAGOBERTVS, *Rex Francorum habitus, an filius S. Sigeberti? an DAGOBERTVS I?*

GOrgonius Martyr Patronus Gorziensis monasterij colitur IX Septembris: ad diem proximè sequentem hæc traduntur in Calendario Breuiarij Treuirensis MS. *iv Idus Septemb. DAGOBERTI Regis Martyris Fræcia.* At XXIII Decembris celebrior S. DAGOBERTI memoria est: quo die in septem codicibus MSS. Vsuardi, sed ad vsum Ecclesiarum Belgicarum auctis, ista legimus: *Eodem die DAGOBERTI, Regis Francorum.* quæ eadem habent Maurolycus, Martyrologium Coloniae anno *CIccccxc* usum, & Molanus in Auctario Vsuardi. Hermannus Greuen in suis additionibus adscribit *Confessoris* titulum, Ferrarius in Catalogo Sanct. Treuiris, inquit, S. DAGOBERTI Regis, patris S. IRMINÆ Virginis, *primæ Abbatissæ Horreensis.* Refertur hæc eodem die in quodam Codice MS. ast in Martyrologio Romano aliisque postridie, seu XXIV Decemb. Fuisse S. Irminam filiam DAGOBERTI II, Regis Austrasiorum, suprâ probauimus. De eodem agit idem Ferrarius XXIX Ianuarij: *Metis S. DAGOBERTI Regis,* idque vti annotat, *ex Calendario Ecclesiæ Metensis.* In quâ vrbe vti & Treuirensi DAGOBERTVS vixit: ac Metis mortuus sepultusque est S. Sigebertus, Rex etiam Austrasiorum, & huius DAGOBERTI pater. De morte DAGOBERTI suprâ egimus, & ex loco sepulturæ apud Rotomagenfes in regno Neustriæ, in bello quod cum Rege Theoderico & Ebroino Maiore-Domus coactus gessit, captum, læsum occisumue

occisum ué coniectauimus. At factâ apud eisdem Rotomagenses inquisitione, didicimus, omnino certum haberi, DAGOBERTVM illic in S. Audoëni, aliàs S. Petri, basilicâ tumulatum fuisse; sed nesciri quando, quomodò, quorsum ué de illo loco translatum sit Regis istius corpus. Quod variis occasionibus fieri potuit, aut inter pacis conditiones Optimatibus Austrasiæ corpus sui Regis repetētibz, quorum aliquis ex suo affectu sepulturam illius Sathanaci concedi impetrârît; aut aliquo Francorum Rege, vt Austrasis gratificaretur, vltro offerente, aut etiam, vt transferretur Sathanacum vsque, procurante: maximè si illic antè captus, læsus, aut per iniuriam interemptus fuerit. Potuit etiam sepulchrû eius postea tantâ virtute miraculorum clarescere, vt cultus sacer eiusdem Canonicâ auctoritate fuerit sanctus. Potuit denique controuersum fuisse, quâ potissimùm ueneratione honorari posset: num cum S. Leodegario Episcopo aut S. Ragneberto Duce, aliisque vi atque tyrannide Ebroini oppressis atque occisis, esset Martyribz annumerandus: nam etiam hos nouos & quasi alterius generis Martyres temporibus Christianorum effectos scribunt auctor Vitæ S. Leodegarij aliique. Hinc aliqui forsan *Natalem DAGOBERTI* Regis solùm indicant, quem alij *Confessorem*, alij *Martyrem* prædicant, etiam ab aliquibus omisâ regiâ dignitate, quòd expulsus plures scirent, non autem ad regnû Austrasiorum reuocatum. Quâ de causâ vti reliqua eius Acta, aut DAGOBERTO primo, aut DAGOBERTO vltimo passim leguntur attributa; ita hæc eius ueneratio ad alterutrum existimari potest, promiscuè translata.

Ac de DAGOBERTO primo, in Florario MS. ista referuntur ad XXIII Decembris: *Eodem die Depositio S. Dagoberti Regis Francorum, inclytâ de stirpe Karolidarum propagati. Qui opti-*

mè regalia scepra gubernans, Ecclesiarum & Sacerdotum atque pauperum seu peregrinorum ditator supra modum largissimus extitit. Hic iustitia amorem est complexus, eò quòd Pippini Maioris-Domus & Brabantia Ducis consilio inniteretur: ac vniuersarum gentium sibi subditarum adeò fauoribus extollebatur, vt nullus de præcedentibus Francorum Regibus illius laudibus fuisset præexcellen-
 tior. Postquàm ergo DAGOBERTVS annis quatuordecim optimè gubernasset, dormiuit in pace anno salutis IOCLV. De quo per visionem cuidam reuelatum est, quòd anima eius ad iudicium Dei rapta sit, & multis contra eam pro expoliatione ecclesiarum suarum declamantibus, cùm eam iam mali angeli vellent ad pœnas inferni rapere, interuentu sancti Martyris Parisiensis Dionysij, cui ipse maximè deuotus fuerat, liberata est. Ita Florarium seculo decimo sexto conscriptum. Idem Rex DAGOBERTVS refertur in Martyrologio Germanico Canisij anno CIIOXCIX edito: quem ad eundem diem Pissadnumerat Saussaius in Martyrol. Gall. In Austrasiâ, inquit, colitur hodie beata memoria DAGOBERTI Francorum Regis Christianissimi, in villâ Spinogillo ad Sequanam XIX Ianuarij defuncti, atque post mortem è manibus demonum per Sanctos erepti, quorum ipse præcipuè ecclesias ornauerat, &c. Et XIX Ianuarij hæc habet: Obiit piæ memoriæ DAGOBERTVS Rex Christianissimus, cuius animam precibus S. Dionysij ereptam extremo è discrimine & in calum euectam vidit Ioannes sanctissimus anachoreta. Hæc ille. Sed qui in Austrasiâ colitur, Austrasiorum potiùs fuisse Rex censendus, cùm è viuis excessit, cuius & apud Austrasios corpus adseruatur. Atque ipse Saussaius supra ad XXIII Decemb. scribit DAGOBERTVM I sepultum fuisse in ecclesiâ S. Dionysij in Fraciâ, quam ex voto magnificè extruxerat. Testatur Dubletius lib. 4 Antiquitatum monasterij S. Dionysij cap. I, corpus DAGOBERTI istius ad dexterum latus maioris altaris ab initio collocatum,

tum, modò sub ipso altari situm esse, in eâque ecclesiâ XIV Kalendas Februarij anniuersarias pro eo preces hodieque celebrari.

I X

S. DAGOBERTVS, *an filius Childeberti Regis? An Dux aliquis Francorum?*

ALij contrà DAGOBERTVM vltimum filium Childeberti eum esse putant, quem Sathanacenses Martyrum honoribus celebrant. De quo Theodericus monachus Epternacensis, quem ferunt anno CIÖXCII res gestas Regum atque Imperatorum collegisse, ita scribit: *Anno verò IOCCXV DAGOBERTVS Rex anno V regni sui in Cortiâ siluâ occisus, Sataniaco sepultus est.* Eodem, quo Theodericus, seculo floruit Albericus Trium-Fontium monachus, cuius in Chronico ista narrantur ad annum IOCCXIV: *Mortuo Childeberto Francorum Rege, post annos XVII, & in abbatiâ S. Stephani de Cauciaco sepulto, quidam filius eius Chlodoueus, qui & DAGOBERTVS, regnat annis IV.* Anno deinde IOCCXIX: *DAGOBERTVS Iunior Francorum Rex à quodam filiolo suo in siluâ martyrizatus, iacet apud Sathanagium.* Edidit hæc duo testimonia Alexander Wilthemius in eruditissimo Commentario ad Acta S. DAGOBERTI Regis Francorum & Martyris.

Videntur Acta illa seculo Christi XII, & à Gorziensi forsitan quopiam monacho ad suos Sathanaci degentes, scripta. Nam in Prologo ait se à *Fraternitate Satanagensi flagitante rogatum, aggredi arduum opus de gloriosi Regis DAGOBERTI actibus...* quia, ut S. Benedictus ait, *Obedientia que maioribus*